

Öcalan'ın gücü

ORAL ÇALIŞLAR

Politika / 13/10/2014

Abdullah Öcalan, PKK'nın kurulduğu gündenbu yana, bu "hareket"in önderi. Yakalandığında onun bittiğini söyleyen çok oldu. Mahkemedeki açıklamaları nedeniyle de özellikle "Türk solu"ndan "teslim olduğu" yönünde değerlendirmeler geldi. Zaman, bu değerlendirmelerin hiçbirisini doğrulamadı.

Aylardır "Çözüm süreci bitmiştir" açıklamaları yapan Kandil; son olayların ardından, tutumunu değiştirdi. PKK, Bingöl'de polise düzenlenen pusuyu, "provokasyon" olarak tanımlama yolunu seçti. Bu açıklamayı ve Kandil'in çatışmalara ilişkin tutumunu; "son olayların ardından bir tutum değişikliği" olarak yorumlamak mümkün.

HDP, BDP ve DTK eş başkanları; 36 kişinin ölümüne yol açan kanlı gösterilerin ardından, KCK'ye, "şiddet kullanmayın" çağrısı yaptılar. "Silahlı eylemlerin ciddiyetle soruşturulmasını" istediler. Üç partinin yöneticileri tarafından, şu noktalar da vurgulandı: "Bizler hem ülke içinde, hem de dışında halklarımıza yönelen tehdidi Hükümet ile birlikte çalışarak bertaraf etmek istiyoruz(...) Zaman zaman sorunlar ve aksamalar yaşansa da Mürşitpınar Sınır Kapısı'ndan Kobani'ye insani yardımların geçişine izin veriliyor olmasını, yaralıların sınırın bu tarafına alınıyor olmasını, önemli ve olumlu bir tutum olarak değerlendiriyoruz."

Aynı yöneticiler, "çözüm süreci" konusunda da, net bir dil kullandılar: "Bu kaotik ortamda hem Kobani'yi yalnız ve sahipsiz bırakmayacak, hem provokasyona zemin sunmayacak, hem çözüm sürecini ayakta tutacak, hem de halklarımızı saldırılardan koruyacak sağlıklı politikalar oluşturmak zorundayız."

KCK ve HDP'de, bu "dil değişimi", nasıl gerçekleşti? Bu noktadaki yorumlar, esas olarak; Abdullah Öcalan'ın, gelişmeler üzerine HDP ve Kandil'e yolladığı mektupları temel alıyor. Öcalan'ın, şiddet eylemlerine son verilmesini istediği biliniyor. Belli ki, Öcalan'ın bu çağrısı; Kandil ve HDP üzerinde tayin edici oldu.

'ONU DİNLEYECEKLER' BEKLENTİSİ

Son gelişmeler üzerine, "Öcalan'ın rolü"; yeniden tartışmaya açılmış durumda. Türk solu kökenli isimlerin ve çeşitli yazarların oluşturduğu bir blok, "Devlet Öcalan'ı kullanıyor." vurgusu yapıyor.

Bu çevrelerden; hükümetin, olaylar tırmanırsa, "Öcalan kartı"nı kullanamaz hale geleceği, yani Kürtlerin Öcalan'ı dinlemeyecekleri yorumları da geliyor. Aynı yorumlar, benzer çevreler tarafından, Öcalan'ın 2013 Newroz'un "silahlı mücadele dönemi bitmiştir" çağrısının ardından da yapılmıştı. Onlara göre; Kandil, Öcalan'ı dinlemeyecekti.

Bir başka yoruma göre ise; Kandil, sıklıkla tekrarladığı "çözüm süreci bitmiştir" açıklamalarıyla, şiddeti tırmandırarak, Öcalan'ı zora düşürmeye ve itibarsızlaştırmaya çalışıyordu.

ÖCALAN'IN GÜCÜ NEREDEN GELİYOR?

Abdullah Öcalan, PKK'nın kurulduğu günden(1974) bu yana, bu "hareket"in önderi, bu "sosyoloji"nin önde gelen simgesi. 1999 yılında yakalandığında, onun bittiğini söyleyen çok oldu.

Yargılandığı özel mahkemedeki açıklamaları nedeniyle de; özellikle "Türk solu"ndan, onun "teslim olduğu" yönünde değerlendirmeler geldi.

Zaman, bu değerlendirmelerin hiçbirisini doğrulamadı: Öcalan, Kürt siyasi hareketi üzerindeki otorite ve ağırlığını, hiç yitirmeden sürdürdü. Hatta, zaman içinde, "otorite"sinin daha kitlesel bir özellik kazandığı bile söylenebilir. Son yıllarda, Kürtlerin ona daha derin bir ilgi duymaya başladığını gözlemlemek mümkün.

Peki, bazı kesimlerin özellikle son yıllarda beklediği gibi; Öcalan, bu noktadan sonra, siyasi otoritesini kaybedebilir mi?

Bu soruya, öncelikle "çözüm süreci" üzerinden bir cevap arayabiliriz. "Onu dinlemeyecekler" diyenler, bugüne kadar yanıldılar. Neden gayet basit: Öcalan, ateşkes çağrısıyla, PKK'luların sınır dışına çekilmeleri talimatıyla; Kürtlerin barış umutlarına cevap vermişti. Kürtlerin ezici bir çoğunluğu, 30 yıllık savaştan yorgundu. Aynı zamanda, Türkiye'de son yıllarda yaşanan değişimle birlikte; daha rahat, daha dengeli bir ortam oluşuyordu.

"Meselelere diyalog ve müzakere yoluyla çözüm arama" düşüncesi, zemin kazandı. Öcalan'ın çağrılılarıyla, Kürtlerde gelişen eğilim, örtüştü. PKK lideri, kitlelerin isteğiyle aynı paralelde bir "siyasi dil"in öncülüğünde ısrarcı oldu, yani "kitle çizgisi" izledi.

Kürtlerdeki değişimi anlamayanlar, "Öcalan'ı dinlemeyecekler" iddialarını referans almayı tercih ettiler. Ancak, Öcalan'ın çağrılıları, Kürtler'de her zaman bir karşılık buldu.

BUGÜNE GELİRSEK...

Kürtler, 2 yıllık çatışmasızlık sürecinin kazançlarını, yaşayarak görüyorlar. Bölge ekonomik ve sosyal açıdan canlanıyor. Yasal alanda, birçok yasak aşıyor. Diyalog ve müzakere yolu açık. Türkiye'nin batısında da; tüm eksiklere rağmen, Kürtlerin yaşam koşulları ciddi şekilde değişiyor, imkanlar gelişiyor.

Yeniden "çatışma"ya, yani "yıkım" ve "felaket"e dönmek; Kürtlerin en istemeyecekleri şey.

Tabii Őu da bir gerçek: Kürtlerin hak ve hukukuna ilişkin, Türkiye'nin demokratikleŐmesine ilişkin; alınacak çok yol olduğu aÇık. Yalnız Kürtler değil, tüm ülke adına, alınması gereken çok yol var. Demokrasi, zgrlk, eŐitlik, bireysel geliŐim, kültürel çoğulculuk gibi alanlarda; henüz yolun çok baŐarındayız.

Bir Őeylerin daha olumlu yönde deĐiŐebilmesi için, barıŐı ortamın korunması ve yasal alanda mücadelenin sürmesi Őart. Kürtler, çok siyasileŐtiler, örgütlendiler, yerel yönetimlerde geliŐtiler. Her anlamda zengin tecrübeler elde ettiler. Daha ileri standartlara zlem duyuyorlar. Kendi kendilerini yönetebilecekleri bir "siyasi sıçrama"nın talebi içindeler. Kavga ve çatışma; bu yolun açılmasına hizmet etmeyeceği gibi, daha büyük acılara neden olur.

Öcalan, iŐte bu "Kürt gerçeĐi"ni doĐru okuduĐu, okuyabildiĐi için; kitlelerin temel istekleriyle örtüŐen bir siyasi çizgiyi temsil edebiliyor. Gücünü esas olarak bu duruŐundan alıyor.

(<https://plus.google.com/111139069635417829913>)